

РЕШЕНИЕ

№ 7887

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 04.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7645** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./.

Образувано е по жалба на П. В. П., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. Ц. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 23-4332-003182/05.07.2023 г., издадена от М. Ц. М., полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция". С обжалваната заповед, на основание чл. 171, т. 2, буква М от ЗДвП, на П. В. П. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) - временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца спрямо неговия личен автомобил марка "К. С.", рег. [рег.номер на МПС] , като е отнето СРМПС №[ЕИК].

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт като издаден в противоречие с материалноправни разпоредби и процесуалния закон. В жалбата се сочи, че не е ясно в присъствието на кои лица се е случило връчването на заповедта, с която е наложена ПАМ. Соочи се също, че заедно с бащата на жалбоподателя В. П. е имало и други лица очевидци на станалото на 21.07.2023г., които следва да бъдат призовани и разпитани. Твърди се, че не е издаден и връчен акт по надлежния ред, което се явява процесуално нарушение. В заключение е отправено искане за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Б., поддържа жалбата на основания, изложени в нея и претендира разноски, така както са

заявени с доказателствата, приложени към жалбата.

Ответникът полицейски инспектор отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със ЗППАМ № 23-4332-003182/05.07.2023 г., издадена от М. Ц. М., полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2, буква М от ЗДвП – временно спиране от движение на моторно превозно средство – лек автомобил марка "К. С.", рег. [рег.номер на МПС] за срок от 3 месеца. Заповедта е издадена въз основа на съставен АУАН Серия ГА № 794407/29.06.2023г. в присъствието на свидетелите С. Х. С. и П. В. П., с който е установено, на 29.06.2023г. около 17:57 часа в [населено място] по ул. 514-та с посока на движение от ул. 520-та към ул. 511 В. П. П. ЕГН [ЕГН] управлява горепосочения лек автомобил, собственост на жалбоподателя. При извършване на маневра ляв завой водачът не използва пътя по предназначение за превоз на пътници и товари, изразяващо се в умишлено вдигане рязко оборотите на двигателя на автомобила, като причинява превъртане на задвижващите колелета и помагайки си с волана превежда автомобила временно извън контрол /дрифт/.

С цел установяване на спорните по делото обстоятелства съдът, на основание чл. 171, ал. 1, изречение първо от АПК, съобрази съдържащите се в административната преписка писмени доказателства: АУАН Серия ГА № 794407/29.06.2023г., докладни записки до началника на Първо РУ – СДВР от 29.06.2023г. на К. К. С. и С. С., както и издадено НП № 23-4332-013846 от 11.07.2023г., с което е наложена глоба и лишаване от право да управлява МПС за 12 на В. П. П., справка за нарушителя/водач на "К. С.", рег. [рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 4 от ЗМВР и във връзка със Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по чл. 171, т. 2а от ЗДвП/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по чл. 171, т. 2 б. "м" от ЗДвП №) № 23-4332-003182/05.07.2023 г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Издадената заповед съответства и на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган. Неоснователни са изложените в жалбата възражения досежно връчването на заповедта, доколкото видно от приложените по делото доказателства същата е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис 20.07.2023г. и е обжалвана от него в законоустановения срок, като е подадена на 28.07.2023г.

На следващо място е необходимо да се посочи, че неправилно в жалбата се сочи за дата на извършено нарушение 21.07.2023г. и в тази връзка съдът намира за неотнормено към спора искането да се изясни какво се е случило на 21.07.2023г., доколкото от доказателствата по делото недвусмислено се установява, че нарушението е извършено на 29.06.2023г. около 17:57 часа, на която дата е съставен и връчен лично на нарушителя и АУАН Серия ГА № 794407/29.06.2023г. Необходимо е да се посочи, че наличието на описанието на състава на нарушението от обективна и субективна страна е изискване, което следва да се спазва при съставяне на АУАН и при издаване на наказателно постановление, т. е. в процеса на ангажиране на административно наказателна отговорност на водача, реализиран по Закона за административните нарушения и наказания. В конкретния случай се касае за производство, което се реализира по АПК и в случая мярката не е наложена на водача, а на собственик на автомобила. Фактическите основания за издаване на заповедта се съдържат и в АУАН Серия ГА № 794407/29.06.2023г., към който акт изрично се препраща в мотивите на обжалваната заповед, което съдът намира допустимо (съгласно Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г., ОСГК).

В производството по издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът приема, че обжалваната заповед е издадена при правилно приложение на материалния закон. Според чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки, а именно временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари – за срок три месеца.

В конкретния казус са налице материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП. При анализ на цитираната разпоредба е видно, че тя съдържа няколко хипотези, които са предвидени алтернативно, а не кумулативно. Самостоятелното осъществяване на която и да е от тях дава възможност на органа да упражни властническата си компетентност с цел преустановяване на констатираното нарушение на правилата за движение по пътищата. Описаните в заповедта факти представляват фактическото основание за издаването ѝ и юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне.

В случая, въз основа на събраните по делото писмени доказателства, по несъмнен начин се установява, че на 29.06.2023г. около 17:57 часа в [населено място] по ул. 514-та с посока на движение от ул. 520-та към ул. 511 В. П. П. ЕГН [ЕГН] управлява горещитурания лек автомобил, собственост на жалбоподателя. При извършване на маневра ляв завой водачът не използва пътя по предназначение за превоз на пътници и товари, изразяващо се в умишлено вдигане рязко оборотите на двигателя на автомобила, като причинява превъртане на задвижващите колелета и помагайки си с волана превежда автомобила временно извън контрол /дрифт/. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в оспорената заповед и АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП. Така описаните фактически обстоятелства се установяват както с АУАН, така и със събраните по делото доказателства, съобразно извършената от съда тяхна оценка. Доказателствата сочат, че водачът на автомобила умишлено извършва вдигане рязко оборотите на двигателя, като причинява превъртане на задвижващите колелета и помагайки си с волана превежда автомобила временно извън контрол. Поведението на водача очевидно не представлява използване на пътя в съответствие с неговото основно предназначение - за превоз на хора и товари. Това поведение се субсумира под фактическия състав на чл. 171, т. 2, буква М от ЗДвП, като основание за налагане на ПАМ като процесната. При налагането ѝ административният орган действа при условията на обвързана компетентност, а срокът на мярката е фиксиран без възможност за преценка от негова страна.

Обжалваният акт е съобразен и с целта на закона, заявена в чл. 171 от ЗДвП, а именно осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения по същия закон.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. П., ЕГН: [ЕГН] срещу Заповед № 23-4332-003182/05.07.2023 г., с която на основание чл. 171, т. 2, б. „м“ от ЗДвП, е наложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение на моторно превозно средство за срок от 3 месеца спрямо автомобил марка "К. С.", рег. [рег.номер на МПС] , като е отнето СРМПС №[ЕИК].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

